ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 331

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

17 grudnia 2005

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2059/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2060/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1065/2005 w zakresie ilości objętej stałym przetargiem na wywóz jęczmienia znajdującego się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej** 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2061/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 4

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2062/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 6

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2063/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 348. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90 8

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2064/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie 95. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2065/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 32. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2066/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 31. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001 11

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2067/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 92/2005 w odniesieniu do alternatywnych sposobów usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego** [1] 12

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Spis treści (ciąg dalszy)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2068/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do przywozu czosnku w ramach autonomicznego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1982/2005 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2069/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do przywozu niektórych grzybów zakonserwowanych w ramach autonomicznego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1981/2005 17

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2070/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. Zmieniające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu 18

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2071/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych oraz z sektora ryżu, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2072/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. przewidujące odrzucenie wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz niektórych produktów przetworzonych oraz niektórych mieszanek paszowych na bazie zbóż 23

★ **Dyrektywa Komisji 2005/91/WE z dnia 16 grudnia 2005 r. zmieniająca dyrektywę 2003/90/WE określająca środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/53/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych** [1] 24

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Rada

2005/910/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2005 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 3 i art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych** 28

2005/911/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2005 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 2 i art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych** 30

2005/912/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2005 r. w sprawie mianowania Specjalnego Koordynatora Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej** 32

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

★ **Wspólne działanie Rady 2005/913/WPZiB z dnia 12 grudnia 2005 r. wspierające działania OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozpowszechnianiu broni masowego rażenia** 34

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2059/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	49,3
	204	55,1
	212	92,7
	999	65,7
0707 00 05	052	106,5
	204	60,2
	628	155,5
	999	107,4
0709 90 70	052	131,8
	204	113,3
	999	122,6
0805 10 20	052	64,3
	204	45,9
	999	55,1
0805 20 10	052	63,2
	204	58,8
	999	61,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,5
	220	34,8
	400	80,1
	464	143,2
	624	90,4
	999	84,4
0805 50 10	052	59,6
	999	59,6
0808 10 80	096	18,3
	400	94,6
	404	98,3
	720	66,9
	999	69,5
0808 20 50	052	138,4
	400	119,3
	404	53,1
	720	63,7
	999	93,6

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2060/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1065/2005 w zakresie ilości objętej stałym przetargiem na wywóz jęczmienia znajdującego się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2131/93 ([2]) ustanawia procedury i warunki sprzedaży zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych.

(2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1065/2005 ([3]) ogłoszono stały przetarg na wywóz 530 000 ton jęczmienia znajdującego się w posiadaniu niemieckiej agencji interwencyjnej.

(3) Niemcy poinformowały Komisję o zamiarze przystąpienia ich agencji interwencyjnej do zwiększenia o 102 272 ton ilości zgłoszonej do przetargu na wywóz. Uwzględniając ten wniosek, dostępne ilości oraz sytuację na rynku, należy pozytywnie rozpatrzyć wniosek złożony przez Niemcy.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1065/2005.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 1065/2005 otrzymuje następujące brzmienie:

„*Artykuł 2*

Przetarg obejmuje maksymalną ilość 632 272 ton jęczmienia do wywozu do wszystkich krajów trzecich, z wyłączeniem Albanii, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Chorwacji, Kanady, Liechtensteinu, Meksyku, Rumunii, Serbii i Czarnogóry (*), Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Szwajcarii.

(*) Włącznie z Kosowem, zgodnie z określeniem zawartym w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).
([2]) Dz.U. L 191 z 31.7.1993, str. 76. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 749/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 10).
([3]) Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1868/2005 (Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 5).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2061/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych [2], agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, a także do udzielenia pomocy przyznawanej na śmietanę, masło i koncentrat masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

(2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, minimalne ceny sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalającego minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory			A		B	
Procedury włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	w stanie naturalnym	206	210	—	—
		koncentrat	204,1	—	—	—
Gwarancja należytego przetworzenia		w stanie naturalnym	79	79	—	—
		koncentrat	79	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2062/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych [2], agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i do udzielenia pomocy przyznawanej w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

(2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, maksymalne kwoty pomocy oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalającego maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 176. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory		A		B	
Procedury włączenia		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Maksymalna kwota pomocy	Masło ≥ 82 %	39	35	—	35
	Masło < 82 %	—	34,1	—	34
	Koncentrat masła	46,5	42,6	46,5	42
	Śmietana	—	—	19	15
Gwarancja należytego przetworzenia	Masło	43	—	—	—
	Koncentrat masła	51	—	51	—
	Śmietana	—	—	21	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2063/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 348. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania drogą przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie [2], agencje interwencyjne przystępują drogą stałego przetargu do udzielenia pomocy przyznawanej odnośnie do koncentratu masła. Artykuł 6 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się maksymalną kwotę pomocy przyznawanej na wykorzystanie koncentratu masła o zawartości tłuszczu wynoszącej przynajmniej 96 % lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji przeznaczenia powinna zostać ustalona odpowiednio.

(2) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić maksymalną cenę pomocy w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję przeznaczenia.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 348. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (EWG) nr 429/90 maksymalna kwota pomocy oraz kwota gwarancji przeznaczenia ustalone są następująco:

— maksymalma kwota pomocy: 45,5 EUR/100 kg,

— kwota gwarancji przeznaczenia: 50 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 45 z 21.2.1990, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2064/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

w sprawie 95. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uwzględniając art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku, przeznaczonych na paszę, oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu [2], agencje interwencyjne zgłosiły do stałego przetargu pewne ilości odtłuszczonego mleka w proszku będącego w ich posiadaniu.

(2) Zgodnie z postanowieniami art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, biorąc pod uwagę oferty otrzymane w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu.

(3) Analiza otrzymanych ofert prowadzi do wstrzymania przetargu.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w ramach 95. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, której termin składania ofert wygasł dnia 13 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2065/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 32. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany [2], agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.

(2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

(3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 32. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 13 grudnia 2005 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 256,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2066/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 31. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka [2] agencje interwencyjne oferują do sprzedaży z mocy stałego zaproszenia do przetargu pewne ilości przechowywanego przez nie mleka w proszku.

(2) Na podstawie ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do przetargu zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży lub zostanie podjęta decyzja o nierozstrzygnięciu przetargu, zgodnie z art. 24a rozporządzenia (WE) nr 214/2001.

(3) Na podstawie otrzymanych ofert zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 31. indywidualnego zaproszenia do przetargu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 214/2001, odnośnie do których limit czasowy na przedłożenie ofert przetargowych wygasł 13 grudnia 2005 r. ustala się minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku na 185,50 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2067/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 92/2005 w odniesieniu do alternatywnych sposobów usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi [1], w szczególności jego art. 4 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 2 lit. g) oraz art. 6 ust. 2 lit. i) i art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ustanawia zasady dotyczące sposobów usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Przewiduje ono również możliwość zatwierdzenia dodatkowych sposobów usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego po przeprowadzeniu konsultacji z właściwym komitetem naukowym.

(2) Na podstawie opinii wydanych przez Naukowy Komitet Sterujący oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), w następstwie wejścia w życie rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności [2], Komisja do chwili obecnej zatwierdziła pięć metod jako alternatywne sposoby wykorzystania i usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

(3) Na podstawie dalszych informacji przekazanych przez wnioskodawców po przyjęciu rozporządzenia Komisji (WE) nr 92/2005 z dnia 19 stycznia 2005 r. wdrażającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające sposoby usuwania i wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i zmieniającego jego załącznik VI w odniesieniu do przetwarzania biogazu i wytopionych tłuszczów [3], EFSA wydał w dniu 22 kwietnia 2004 r. opinię w sprawie spalania łoju w kotle cieplnym, a w dniu 2 czerwca 2004 r. opinię w sprawie metody przetwarzania w paliwo ekologiczne jako bezpiecznego sposobu usuwania surowców kategorii 1.

(4) Na podstawie powyższej oceny dokonanej przez EFSA, metoda przetwarzania w paliwo ekologiczne może być również uważana za bezpieczny sposób usuwania i wykorzystywania surowców kategorii 1. W rozporządzeniu (WE) nr 92/2005 należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany odzwierciedlające tę dalszą ocenę.

(5) EFSA uznał także, że spalanie łoju w kotle cieplnym również może być uważane za bezpieczny sposób usuwania i wykorzystywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Stąd też warunki, na jakich metoda ta została uznana za bezpieczną, zostały odzwierciedlone w kolejnej zmianie do rozporządzenia. Tłuszcz przetworzony zgodnie z parametrami procesu powinien być objęty zezwoleniem na przewiezienie do innych zakładów w celu uniknięcia problemów ze składowaniem powstałych w ten sposób materiałów w istniejących placówkach. Mają tutaj zastosowanie ściśle określone warunki dotyczące oddzielenia spalania od przetwarzania żywności i pasz.

(6) Postęp techniczny umożliwił wprowadzenie szeregu zmienionych parametrów procesu dla końcowych etapów metod produkcji paliw ekologicznych i spalania łoju w kotle cieplnym. Jeśli jedna z metod przetwarzania ustanowiona w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 była już wcześniej stosowana, właściwe władze Państw Członkowskich powinny być w stanie zatwierdzić te zmienione parametry procesu.

(7) Zatwierdzenie i zastosowanie takich alternatywnych procesów nie powinno naruszać innego stosowanego prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności dotyczącego ochrony srodowiska. Stąd też, można odstąpić od wymogów stosowania systemów oczyszczania gazu w metodzie hydrolizy zasadowej oraz metodzie przetwarzania w paliwo ekologiczne.

(8) Ponieważ proces produkcji jest bezpieczny oraz w celu ułatwienia jego wykorzystania jako paliwo alternatywne, produkcja paliw ekologicznych nie wymaga trwałego oznaczania.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

[1] Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 416/2005 (Dz.U. L 66 z 12.3.2005, str. 10).
[2] Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).
[3] Dz.U. L 19 z 21.1.2005, str. 27.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 92/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w artykule 1 ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Metoda hydrolizy zasadowej określona w załączniku I, metoda produkcji biogazu za pomocą hydrolizy wysokociśnieniowej określona w załączniku III, metoda produkcji paliw ekologicznych określona w załączniku IV oraz metoda spalania łoju w kotle cieplnym określona w załączniku VI zostają zatwierdzone i mogą być dopuszczone przez właściwe władze jako metody przetwarzania i usuwania surowca kategorii 1.

2. Właściwe władze mogą zezwolić na wykorzystanie innych parametrów procesu na etapie procesu produkcji paliwa ekologicznego, o którym mowa w załączniku IV pkt 1 b) ppkt i), oraz na etapie procesu spalania tłuszczu zwierzęcego w kotle cieplnym, o którym mowa w załączniku VI pkt 1 c) ppkt i), jeżeli parametry te powodują równoważne zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt.";

2) artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„*Artykuł 2*

Metoda hydrolizy zasadowej, metoda hydrolizy wysokociśnieniowej w wysokiej temperaturze, metoda produkcji biogazu za pomocą hydrolizy wysokociśnieniowej, metoda produkcji paliwa ekologicznego i metoda gazyfikacji Brookes'a oraz spalania tłuszczu zwierzęcego w kotle cieplnym, określone odpowiednio w załącznikach I–VI, zostają zatwierdzone i mogą być dopuszczone przez właściwe władze do przetwarzania i wykorzystania lub usuwania surowców kategorii 2 lub 3. Właściwe władze mogą zezwolić na wykorzystanie innych parametrów procesu na etapie procesu produkcji paliwa ekologicznego, o którym mowa w załączniku IV pkt 1 lit. b) ppkt i), oraz na etapie procesu spalania tłuszczu zwierzęcego w kotle cieplnym, o którym mowa w załączniku VI pkt 1 lit. c) ppkt i), jeżeli parametry te powodują równoważne zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt.";

3) w tytule i pierwszym zdaniu art. 3 wyrażenie „załączniki od I do V" zastępuje się wyrażeniem „załączniki od I do VI";

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Surowce końcowe, z wyjątkiem paliwa ekologicznego wyprodukowanego zgodnie z załącznikiem IV, są trwale oznaczane za pomocą zapachu, w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe, zgodnie z załącznikiem VI rozdział I pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.";

b) dodaje się ust. 5 w następującym brzmieniu:

„5. Jednakże produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe w wyniku przetwarzania surowca zgodnie z załącznikiem IV mogą być wykorzystywane do celów ustanowionych w tym załączniku.";

5) załączniki I, III i IV otrzymują brzmienie zgodne z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia oraz dodaje się załącznik VI.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 92/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I skreśla się pkt 3 lit. b);

2) w załączniku III, pkt 2 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) Biogaz wytworzony w trakcie procesu jest szybko spalany w tym samym zakładzie w temperaturze co najmniej 900 °C, a następnie szybko schładzany (»gaszony«).";

3) w załączniku IV pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) Przetworzony tłuszcz jest następnie dalej przetwarzany z wykorzystaniem jednej z następujących metod:

i) metoda, w której przetworzony tłuszcz oddzielany jest od protein, a nierozpuszczalne zanieczyszczenia usuwane do poziomu nieprzekraczającego 0,15 % wagowych, a następnie poddawany estryfikacji i transestryfikacji. Jednakże estryfikacja nie jest wymagana w przypadku przetworzonego tłuszczu pochodzącego z surowca kategorii 3. Dla procesu estryfikacji pH obniża się do mniej niż 1 przez dodanie kwasu siarkowego (H_2SO_4) lub kwasu o podobnych właściwościach, a mieszanina jest podgrzewana do temperatury 72 °C przez okres dwóch godzin, podczas których jest intensywnie mieszana. Transestryfikację przeprowadza się poprzez zwiększenie pH do około 14 z dodatkiem zasady potasowej lub zasady o podobnych właściwościach w temperaturze 35 °C do 50 °C przez przynajmniej 15 do 30 minut. Transestryfikacja przeprowadzana jest dwukrotnie na warunkach opisanych w niniejszym podpunkcie z zastosowaniem nowego roztworu zasadowego. Następnie zachodzi rafinacja produktów wraz z destylacją próżniową w temperaturze 150 °C, prowadzącą do powstania paliwa ekologicznego;

ii) metody wykorzystującej równoważne parametry procesu dopuszczonej przez właściwe władze";

b) skreśla się lit. c).

c) dodaje się pkt 3 o następującym brzmieniu:

„3. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe w procesie produkcji wykorzystującym standardy, o których mowa w pkt 1 lit. b), mogą być wykorzystywane do spalania w dopuszczonym zakładzie. W przypadku frakcji tłuszczu pochodzącego z surowców kategorii 3, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z procesu produkcji mogą być wykorzystywane do produkcji produktów technicznych.";

4) dodaje się załącznik VI o następującym brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VI

Metoda spalania tłuszczu zwierzęcego w kotle cieplnym

1. Spalanie tłuszczu zwierzęcego obejmuje przetwarzanie frakcji tłuszczu pochodzącego z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przy zachowaniu następujących warunków:

a) frakcja tłuszczu z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jest wstępnie przetwarzana z wykorzystaniem:

i) w przypadku frakcji tłuszczu przeznaczonej do spalenia w innym zakładzie, metody przetwarzania 1, o której mowa w załączniku V rozdział III do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, dla surowców kategorii 1 i 2; oraz

ii) jakiejkolwiek metody przetwarzania od 1 do 5 lub 7 w przypadku surowca pochodzącego z ryb, metody przetwarzania 6, o której mowa w załączniku V rozdział III do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, dla surowców kategorii 1 i 2 przeznaczonych do spalenia w tym samym zakładzie oraz dla surowców kategorii 3;

b) frakcja tłuszczu jest oddzielana od białka, a nierozpuszczalne zanieczyszczenia nieprzekraczające 0,15 % wagowych są usuwane.

c) w następstwie procesu, o którym mowa w lit. a) i b), tłuszcz jest:

i) odparowywany w kotle parowym i spalany w temperaturze co najmniej 1 100 °C przez co najmniej 0,2 sekundy; lub

ii) przetwarzany przy wykorzystaniu równorzędnych parametrów procesu dopuszczonych przez właściwe władze.

2. Spalanie tłuszczu pochodzącego z surowców kategorii 1 i 2 musi się odbywać w tym samym zakładzie, w którym tłuszcz jest wytapiany w celu wykorzystania energii wytworzonej w procesie wytapiania.

Jednakże właściwe władze mogą zezwolić na przewiezienie wspomnianego tłuszczu do innych zakładów, pod warunkiem, że:

a) zakład przeznaczenia posiada zezwolenie na spalanie;

b) zatwierdzona działalność związana z przetwarzaniem żywności lub paszy w tym samym zakładzie odbywa się z zachowaniem ściśle określonych warunków oddzielania.

3. Spalanie materiału pochodzenia zwierzęcego innego niż tłuszcz zwierzęcy jest niedozwolone.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2068/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do przywozu czosnku w ramach autonomicznego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1982/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1982/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. otwierające i ustalające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na czosnek, w szczególności jego art. 6 ust. 3 [1], w szczególności jego art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

Wnioski o pozwolenia na przywóz przedłożone przez importerów tradycyjnych i nowych właściwym władzom Państw Członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1982/2005 przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić, w jakim stopniu mogą zostać wydane pozwolenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wydaje się pozwolenia na przywóz do 2,362 % ilości, o które wystąpili importerzy tradycyjni we wnioskach złożonych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1982/2005 i przekazanych Komisji przez Państwa Członkowskie dnia 15 grudnia 2005 r.

2. Wydaje się pozwolenia na przywóz do 0,639 % ilości, o które wystąpili nowi importerzy we wnioskach złożonych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1982/2005 i przekazanych Komisji przez Państwa Członkowskie dnia 15 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

[1] Dz.U. L 318 z 6.12.2005, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2069/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do przywozu niektórych grzybów zakonserwowanych w ramach autonomicznego kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1981/2005

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1981/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. otwierające i ustalające zarządzanie autonomicznym kontyngentem taryfowym na grzyby zakonserwowane [1], w szczególności jego art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

Wnioski o pozwolenia na przywóz przedłożone przez importerów tradycyjnych i nowych właściwym władzom Państw Członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1981/2005 przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić, w jakim stopniu mogą zostać wydane pozwolenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wydaje się pozwolenia na przywóz do 8,407 % ilości, o które wystąpili importerzy tradycyjni we wnioskach złożonych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1981/2005 i przekazanych Komisji przez Państwa Członkowskie w dniach 15 grudnia 2005 r.

2. Wydaje się pozwolenia na przywóz do 15,625 % ilości, o które wystąpili nowi importerzy we wnioskach złożonych zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1981/2005 i przekazanych Komisji przez Państwa Członkowskie w dniach 15 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

[1] Dz.U. L 318, 6.12.2005, str. 4.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2070/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

Zmieniające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ([2]), w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1837/2005 ([3]).

(2) Zastosowanie zasad, kryteriów i warunków podanych w rozporządzeniu (WE) nr 1837/2005 do danych, jakimi Komisja aktualnie dysponuje, prowadzi do zmniejszenia aktualnie obowiązujących refundacji wywozowych, tak jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1518/95 ([4]), ustalone w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1837/2005, zmienia się zgodnie z kwotami podanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do figurujących w nim produktów.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2003 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).
([2]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.
([3]) Dz.U. L 295 z 11.11.2005, str. 27.
([4]) Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 16 grudnia 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 (1)	C10	EUR/t	49,27
1102 20 10 9400 (1)	C10	EUR/t	42,23
1102 20 90 9200 (1)	C10	EUR/t	42,23
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 (1)	C10	EUR/t	63,34
1103 13 10 9300 (1)	C10	EUR/t	49,27
1103 13 10 9500 (1)	C10	EUR/t	42,23
1103 13 90 9100 (1)	C10	EUR/t	42,23
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	56,30
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	45,75
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	52,79
1104 23 10 9300	C10	EUR/t	40,47
1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 30 90 9000	C10	EUR/t	8,80
1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1108 12 00 9200	C10	EUR/t	56,30
1108 12 00 9300	C10	EUR/t	56,30
1108 13 00 9200	C10	EUR/t	56,30
1108 13 00 9300	C10	EUR/t	56,30
1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1702 30 51 9000 (2)	C10	EUR/t	55,16
1702 30 59 9000 (2)	C10	EUR/t	42,23
1702 30 91 9000	C10	EUR/t	55,16
1702 30 99 9000	C10	EUR/t	42,23
1702 40 90 9000	C10	EUR/t	42,23
1702 90 50 9100	C10	EUR/t	55,16
1702 90 50 9900	C10	EUR/t	42,23
1702 90 75 9000	C10	EUR/t	57,80
1702 90 79 9000	C10	EUR/t	40,12
2106 90 55 9000	C10	EUR/t	42,23

(1) Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

(2) Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A" zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenie określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C11: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii.

C12: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Rumunii.

C13: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2071/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych oraz z sektora ryżu, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ([2]), w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stawki refundacji stosowane od dnia 25 listopada 2005 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1925/2005 ([3]).

(2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2005 do informacji posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2005 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).
([2]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.
([3]) Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 33.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od 17 grudnia 2005 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu (1)	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	2,707	2,707
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	1,866	1,866
	– – w innych przypadkach	3,519	3,519
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	1,827	1,827
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	1,400	1,400
	– – w innych przypadkach	2,639	2,639
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	1,866	1,866
	– inne (w tym nieprzetworzone)	3,519	3,519
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	2,153	2,153
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	1,866	1,866
	– w innych przypadkach	3,519	3,519

(*) Stawki określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii od dnia 1 października 2004 r. oraz do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu od dnia 1 lutego 2005 r.

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu (1)	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłoziarnisty	—	—
	– średnioziarnisty	—	—
	– długoziarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

(1) W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.
(2) Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.
(3) Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).
(4) W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozowego i fruktozowego, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2072/2005

z dnia 16 grudnia 2005 r.

przewidujące odrzucenie wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz niektórych produktów przetworzonych oraz niektórych mieszanek paszowych na bazie zbóż

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu [2], w szczególności jego art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Liczba wniosków o wydanie pozwoleń zawierających wcześniej ustalone refundacje dla mączki ziemniaczanej i produktów na bazie kukurydzy jest znaczna i posiada charakter spekulacyjny. Zadecydowano więc o odrzuceniu wszystkich wniosków o przyznanie pozwoleń na wywóz dla tych produktów, złożonych w dniach 14, 15 i 16 grudnia 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 odrzuca się wnioski o wydanie pozwoleń na wywóz zawierających wcześniej ustalone refundacje dla produktów oznaczonych kodami CN 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 90 50 złożone w dniach 14, 15 i 16 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

[2] Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1092/2004 (Dz.U. L 209 z 11.6.2004, str. 9).

DYREKTYWA KOMISJI 2005/91/WE

z dnia 16 grudnia 2005 r.

zmieniająca dyrektywę 2003/90/WE określająca środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/53/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Roślin Rolniczych [1], w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Komisji 2003/90/WE [2] została przyjęta w celu zagwarantowania, aby odmiany włączone przez Państwa Członkowskie do ich krajowych katalogów zgadzały się z wytycznymi ustanowionymi przez Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin (CPVO) w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania odmian, jak tylko takie wytyczne zostaną ustanowione. W odniesieniu do innych odmian dyrektywa stanowi, że zastosowanie mają wytyczne Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).

(2) CPVO stworzył w międzyczasie dalsze wytyczne dotyczące szeregu innych gatunków.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2003/90/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i II do dyrektywy 2003/90/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W przypadku badania rozpoczętego przed dniem 1 kwietnia 2006 r. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu tekstu dyrektywy 2003/90/WE mającego zastosowanie przed jego zmianą na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Najpóźniej do dnia 31 marca 2006 r. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa Członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 kwietnia 2006 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie siódmego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1).

[2] Dz.U. L 254 z 8.10.2003, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków, które muszą zgadzać się z wytycznymi dotyczącymi testów CPVO

Gatunki wymienione we Wspólnym Katalogu	Protokół CPVO
Groch siewny	Groch, TP 7/1 z 6.11.2003 r.
Rzepak jary	Rzepak oleisty, TP 36/1 z 25.3.2004 r.
Słonecznik	Słonecznik, TP 81/1 z 31.10.2002 r.
Owies	Owies, TP 20/1 z 6.11.2003 r.
Jęczmień	Jęczmień, TP 19/2 z 6.11.2003 r.
Ryż	Ryż, TP 16/1 z 18.11.2004 r.
Żyto	Żyto, TP 58/1 z 31.10.2002 r.
Pszenżyto	Pszenżyto, TP 121/1 z 6.11.2003 r.
Pszenica	Pszenica, TP 3/3 z 6.11.2003 r.
Pszenica durum	Pszenica durum, TP 120/2 z 6.11.2003 r.
Kukurydza	Kukurydza, TP 2/2 z 15.11.2001 r.
Ziemniak	Ziemniak, TP 23/1 z 27.3.2002 r.

Tekst niniejszych protokołów można znaleźć na stronie internetowej CPVO (www.cpvo.eu.int).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz gatunków, które muszą zgadzać się z wytycznymi dotyczącymi testów UPOV

Gatunki wymienione we Wspólnym Katalogu	Wytyczne UPOV
Burak pastewny	Burak pastewny, wytyczne TG/150/3 z 4.11.1994 r.
Mietlica psia	Mietlica, wytyczne TG/30/6 z 12.10.1990 r.
Mietlica biaława	Mietlica, wytyczne TG/30/6 z 12.10.1990 r.
Mietlica rozłogowa	Mietlica, wytyczne TG/30/6 z 12.10.1990 r.
Mietlica pospolita	Mietlica, wytyczne TG/30/6 z 12.10.1990 r.
Stokłosa uniolowata	Stokłosa uniolowata, wytyczne TG/180/3 z 4.4.2001 r.
Stokłosa alaskańska	Stokłosa alaskańska, wytyczne TG/180/3 z 4.4.2001 r.
Kupkówka pospolita	Kupkówka pospolita, wytyczne TG/31/8 z 17.4.2002 r.
Kostrzewa trzcinowa	Kostrzewa trzcinowa, wytyczne TG/39/8 z 17.4.2002 r.
Kostrzewa owcza	Kostrzewa owcza, wytyczne TG/67/4 z 12.11.1980 r.
Kostrzewa łąkowa	Kostrzewa łąkowa, wytyczne TG/39/8 z 17.4.2002 r.
Kostrzewa czerwona	Kostrzewa czerwona, wytyczne TG/67/4 z 12.11.1980 r.
Życica wielokwiatowa	Życica, wytyczne TG/4/7 z 12.10.1990 r.
Życica trwała	Życica, wytyczne TG/4/7 z 12.10.1990 r.
Życica mieszańcowa	Życica, wytyczne TG/4/7 z 12.10.1990 r.
Tymotka	Tymotka, wytyczne TG/34/6 z 7.11.1984 r.
Wiechlina łąkowa	Wiechlina łąkowa, wytyczne TG/33/6 z 12.10.1990 r.
Łubin biały	Łubin biały, wytyczne TG/66/4 z 31.3.2004 r.
Łubin wąskolistny	Łubin wąskolistny, wytyczne TG/66/4 z 31.3.2004 r.
Łubin żółty	Łubin żółty, wytyczne TG/66/4 z 31.3.2004 r.
Lucerna	Lucerna, wytyczne TG/6/5 z 6.4.2005 r.
Koniczyna łąkowa	Koniczyna łąkowa, wytyczne TG/5/7 z 4.4.2001 r.
Koniczyna biała	Koniczyna biała, wytyczne TG/38/7 z 9.4.2003 r.
Bób	Bób, wytyczne TG/8/6 z 17.4.2002 r.
Wyka siewna	Wyka siewna, wytyczne TG/32/6 z 21.10.1988 r.
Brukiew pastewna	Brukiew pastewna, wytyczne 89/6 z 4.4.2001 r.
Rzodkiew oleista	Rzodkiew oleista, wytyczne TG/178/3 z 4.4.2001 r.
Orzech arachidowy	Orzech arachidowy, wytyczne TG/93/3 z 13.11.1985 r.
Rzepik	Rzepik, wytyczne TG/185/3 z 17.4.2002 r.
Krokosz bawierski	Krokosz bawierski, wytyczne TG/134/3 z 12.10.1990 r.
Bawełna	Bawełna, wytyczne TG/88/6 z 4.4.2001 r.

Gatunki wymienione we Wspólnym Katalogu	Wytyczne UPOV
Len/siemię lniane	Len/siemię lniane, wytyczne TG/57/6 z 20.10.1995 r.
Mak lekarski	Mak lekarski, wytyczne TG/166/3 z 24.3.1999 r.
Gorczyca biała	Gorczyca biała, wytyczne TG/179/3 z 4.4.2001 r.
Soja	Soja, wytyczne TG/80/6 z 1.4.1998 r.
Sorgo	Sorgo, wytyczne TG/122/3 z 6.10.1989 r.

Tekst niniejszych protokołów można znaleźć na stronie internetowej UPOV (www.cpvo.eu.int).”

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2005 r.

upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 3 i art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2005/910/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku [1], w szczególności jej art. 30,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do zawarcia z krajem trzecim umowy, która może zawierać odstępstwa od tej dyrektywy.

(2) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 21 października 2004 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami") zwróciła się z wnioskiem o upoważnienie do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską (zwaną dalej „Szwajcarią") umowy w sprawie odnowienia i dalszej konserwacji istniejącego mostu granicznego na rzece Wutach pomiędzy Stühlingen (Badenia-Wirtembergia, Niemcy) a Oberwiesen (Schaffhausen, Szwajcaria).

(3) Zgodnie z art. 30 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, Komisja poinformowała inne Państwa Członkowskie pismem z dnia 1 grudnia 2004 r. o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 2 grudnia 2004 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(4) Umowa ma zawierać postanowienia dotyczące podatku VAT, stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 2 i art. 3 dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do towarów i usług dostarczanych w celu odnowienia i dalszej konserwacji mostu granicznego oraz towarów przywożonych w tym celu.

(5) Jeżeli odstępstwa od dyrektywy 77/388/EWG nie zostałyby przyznane, odnowienie i dalsza konserwacja przeprowadzone w Niemczech podlegałyby niemieckiemu podatkowi VAT, natomiast odnowienie i dalsza konserwacja przeprowadzone w Szwajcarii nie byłyby objęte przepisami dyrektywy 77/388/EWG. Towary przywożone ze Szwajcarii do Niemiec w celu odnowienia lub dalszej konserwacji mostu granicznego podlegałyby także niemieckiemu podatkowi VAT.

(6) Zastosowanie standardowych zasad oznaczałoby znaczne komplikacje podatkowe dla przedsiębiorstw odpowiedzialnych za przeprowadzenie prac.

(7) Odstępstwa te mają na celu uproszczenie poboru podatków od prac związanych z odnową i dalszą konserwacją wspomnianego mostu.

(8) Odstępstwa będą miały całkowicie nieistotny wpływ na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

[1] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Niemcy do zawarcia ze Szwajcarią umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od dyrektywy 77/388/EWG i obejmującej odnowienie i dalszą konserwację mostu granicznego na rzece Wutach pomiędzy Stühlingen (Badenia-Wirtembergia, Niemcy) a Oberwiesen (Schaffhausen, Szwajcaria).

Postanowienia podatkowe umowy stanowiące odstępstwa są określone w art. 2 i 3.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, towary przywożone ze Szwajcarii do Niemiec nie podlegają podatkowi od wartości dodanej, pod warunkiem że są one wykorzystane do odnowienia lub dalszej konserwacji mostu, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji. Niniejszego odstępstwa nie stosuje się jednakże do towarów przywożonych do tych samych celów przez władze publiczne.

Artykuł 3

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 dyrektywy 77/388/EWG, część mostu znajdującą się na terytorium Szwajcarii uznaje się za część terytorium Niemiec do celów dostaw towarów i usług przeznaczonych do odnowienia i dalszej konserwacji mostu.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2005 r.

upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 2 i art. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2005/911/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku [1], w szczególności jej art. 30,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do zawarcia z krajem trzecim umowy, która może zawierać odstępstwa od tej dyrektywy.

(2) Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 14 stycznia 2005 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami") zwróciła się z wnioskiem o upoważnienie do zawarcia z Konfederacją Szwajcarską (zwaną dalej „Szwajcarią") umowy w sprawie budowy i konserwacji mostu granicznego na Renie, pomiędzy Laufenburg (Badenia-Wirtembergia, Niemcy), a Laufenburg (Aargau, Szwajcaria).

(3) Zgodnie z art. 30 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, Komisja poinformowała inne Państwa Członkowskie pismem z dnia 17 stycznia 2005 r. o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 19 stycznia 2005 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(4) Umowa ma zawierać postanowienia dotyczące podatku VAT, stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 2 i art. 3 dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do towarów i usług dostarczanych w celu budowy i konserwacji mostu granicznego oraz towarów przywożonych w tym celu.

(5) Jeżeli odstępstwa od dyrektywy 77/388/EWG nie zostałyby przyznane, budowa i konserwacja przeprowadzona w Niemczech podlegałaby niemieckiemu podatkowi VAT, natomiast budowa i konserwacja przeprowadzona w Szwajcarii nie byłaby objęta przepisami dyrektywy 77/388/EWG. Towary do budowy lub konserwacji mostu granicznego przywożone ze Szwajcarii do Niemiec podlegałyby także niemieckiemu podatkowi VAT.

(6) Zastosowanie powyższych standardowych zasad oznaczałoby znaczne komplikacje podatkowe dla przedsiębiorstw odpowiedzialnych za przeprowadzenie prac.

(7) Odstępstwa te mają na celu uproszczenie poboru podatków od prac związanych z budową i konserwacją wspomnianego mostu.

(8) Odstępstwa będą miały całkowicie nieistotny wpływ na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Niemcy do zawarcia ze Szwajcarią umowy zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od dyrektywy 77/388/EWG i obejmującej budowę i konserwację mostu granicznego na Renie pomiędzy Laufenburg (Badenia-Wirtembergia, Niemcy) a Laufenburg (Aargau, Szwajcaria).

Postanowienia podatkowe umowy stanowiące odstępstwa są określone w art. 2 i 3.

[1] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, towary przywożone ze Szwajcarii do Niemiec nie podlegają podatkowi od wartości dodanej, pod warunkiem że są one wykorzystane do budowy lub konserwacji mostu, o którym mowa w art. 1 niniejszej decyzji.

Niniejszego odstępstwa nie stosuje się jednakże do towarów przywożonych do tych samych celów przez władze publiczne.

Artykuł 3

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 dyrektywy 77/388/EWG, część mostu znajdującą się na terytorium Niemiec uznaje się za część terytorium Szwajcarii do celów dostaw towarów i usług przeznaczonych do budowy i konserwacji mostu.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2005 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Koordynatora Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej

(2005/912/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1080/2000 z 22 maja 2000 r. w sprawie wsparcia Misji Tymczasowej ONZ w Kosowie (UNMIK), Biura Wysokiego Przedstawiciela w Bośni i Hercegowinie (OHR) oraz Paktu Stabilizacji dla Południowo-Wschodniej Europy (PS) [1], w szczególności jego art. 1a,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 10 czerwca 1999 r. ministrowie spraw zagranicznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich, wraz z innymi uczestnikami Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej, uzgodnili ustanowienie Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej, zwanego dalej „Paktem Stabilizacji".

(2) Zgodnie z art. 1a rozporządzenia Rady (WE) nr 1080/2000 corocznie powołuje się Specjalnego Koordynatora Paktu Stabilizacji.

(3) Wraz z mianowaniem należy określić mandat Specjalnego Koordynatora. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że mandat określony na mocy decyzji Rady 2004/928/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie mianowania Specjalnego Koordynatora Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej [2] na rok 2005 jest właściwy.

(4) Wskazane jest wyraźne wyznaczenie zakresu odpowiedzialności, jak również ustanowienie wytycznych dotyczących koordynacji i składania sprawozdań,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się dr Erharda BUSEKA na Specjalnego Koordynatora Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej.

Artykuł 2

Specjalny Koordynator pełni funkcje przewidziane w pkt 13 Paktu Stabilizacji z dnia 10 czerwca 1999 r.

Artykuł 3

Aby zrealizować cele, o których mowa w art. 2, mandat Specjalnego Koordynatora obejmuje następujące zadania:

a) wspieranie osiągania celów Paktu Stabilizacji w obrębie poszczególnych krajów, jak i midzy nimi, tam gdzie Pakt stanowi rzeczywistą dodatkową korzyść;

b) przewodniczenie w obradach regionalnego stołu Europy Południowo-Wschodniej;

c) utrzymywanie ścisłych kontaktów ze wszystkimi uczestnikami Paktu i wspomagającymi państwami, organizacjami i instytucjami Paktu Stabilizacji oraz odpowiednimi inicjatywami i organizacjami regionalnymi w celu wspierania współpracy regionalnej oraz wzmocnienia zaangażowania na poziomie regionalnym;

d) ścisła współpraca ze wszystkimi instytucjami Unii Europejskiej i Państwami Członkowskimi w celu promowania roli Unii Europejskiej w Pakcie, zgodnie z pkt 18, 19 i 20 Paktu Stabilizacji, oraz zapewnienie komplementarności pomiędzy działaniami w ramach Paktu Stabilizacji a procesem stabilizacji i stowarzyszenia;

e) w odpowiednich przypadkach regularne wspólne spotkania z przewodniczącymi grup roboczych w celu zapewnienia ogólnej koordynacji strategicznej oraz pełnienie roli sekretariatu regionalnego stołu Europy Południowo-Wschodniej i jego instrumentów;

[1] Dz.U. L 122 z 24.5.2000, str. 27. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2098/2003 (Dz.U. L 316 z 29.11.2003, str. 1).

[2] Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 47.

f) ustalenie, na podstawie wcześniej uzgodnionego wykazu oraz konsultując się z uczestnikami Paktu Stabilizacji, działań priorytetowych dla Paktu Stabilizacji w celu ich wdrożenia w ciągu 2006 r. oraz stałe kontrolowanie metod pracy i struktur Paktu Stabilizacji, w celu zapewnienia spójności i efektywnego wykorzystania zasobów.

Artykuł 4

Specjalny Koordynator zawiera porozumienie finansowe z Komisją.

Artykuł 5

Działania Specjalnego Koordynatora są skoordynowane z działaniami Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB, Prezydencji Rady oraz Komisji, w szczególności w ramach Nieformalnego Komitetu Konsultacyjnego. Na miejscu utrzymywane są ścisłe kontakty z Prezydencją Rady i Komisją, szefami misji Państw Członkowskich, specjalnymi przedstawicielami Unii Europejskiej, jak również z biurem wysokiego przedstawiciela w Bośni i Hercegowinie oraz z administracją cywilną Narodów Zjednoczonych w Kosowie.

Artykuł 6

Specjalny Koordynator składa sprawozdania odpowiednio Radzie i Komisji. Kontynuuje on regularne informowanie o swoich działaniach Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/913/WPZiB

z dnia 12 grudnia 2005 r.

wspierające działania OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozpowszechnianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu takiego rozprzestrzeniania.

(2) Cele strategii UE są komplementarne względem celów, do których zmierza Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w ramach swojej odpowiedzialności za wprowadzenie w życie Konwencji o zakazie broni chemicznej (CWC).

(3) W dniu 22 listopada 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia ([1]), które to wspólne działanie miało stracić moc rok po jego przyjęciu.

(4) Dalsza tak intensywna i precyzyjnie ukierunkowana pomoc UE na rzecz OPCW jest niezbędna w kontekście aktywnej realizacji rozdziału III strategii UE, w szczególności tych środków, które są związane z upowszechnianiem CWC na skalę światową, oraz dostarczania środków finansowych na rzecz wsparcia określonych projektów prowadzonych przez instytucje wielostronne.

(5) Komisja zgodziła się na powierzenie jej nadzoru nad właściwą realizacją wkładu UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego zastosowania niektórych elementów strategii UE, Unia Europejska wspomaga działania OPCW, mając na uwadze następujące cele:

— propagowanie ogólnoświatowego charakteru CWC,

— wsparcie pełnego wprowadzenia CWC w życie przez Państwa-Strony,

— współpracę międzynarodową w dziedzinie działalności chemicznej jako środek towarzyszący wprowadzaniu CWC w życie.

2. Projekty OPCW odpowiadające środkom strategii UE to projekty, których celem jest:

— wzmożone propagowanie CWC poprzez prowadzenie działań, w tym warsztatów i seminariów regionalnych i subregionalnych, mających na celu zwiększenie liczby członków OPCW,

— zwiększone udzielanie stałego wsparcia technicznego Państwom-Stronom, które o takie wsparcie wnioskują, w celu ustanowienia organów krajowych i zapewnienia ich skutecznego funkcjonowania oraz w celu uchwalenia krajowych środków wykonawczych przewidzianych w CWC,

— ściślejsza współpraca międzynarodowa w dziedzinie działalności chemicznej poprzez wymianę informacji naukowych i technicznych, środków chemicznych i sprzętu do celów nie zakazanych na mocy CWC, w celu przyczynienia się do rozwoju zdolności Państw-Stron do wprowadzania CWC w życie.

Szczegółowy opis tych projektów znajduje się w Załączniku.

([1]) Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 63.

Artykuł 2

1. Finansowa kwota referencyjna dla trzech projektów wymienionych w art. 1 ust. 2 wynosi 1 697 000 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2006 r.

2. Wydatki finansowane w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządzane są zgodnie z procedurami i zasadami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że żadne finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty.

3. W celu realizacji projektów, o których mowa w art. 1, Komisja zawiera z OPCW porozumienie o finansowaniu dotyczące warunków korzystania z wkładu UE, który przybiera formę dotacji. Porozumienie o finansowaniu, które zostanie zawarte, zastrzega zapewnienie przez OPCW uwidocznienia wkładu UE odpowiednio do jego wielkości.

4. Komisja w porozumieniu z Prezydencją składa Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia wkładu UE.

Artykuł 3

Prezydencja jest odpowiedzialna za wprowadzenie w życie niniejszego wspólnego działania w pełnym porozumieniu z Komisją. Komisja nadzoruje właściwą realizację wkładu UE, o którym mowa w art. 2.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie traci moc rok po jego przyjęciu.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE dla działalności OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

1. **Cel i opis**

Cel ogólny: wspieranie upowszechniania CWC na skalę światową oraz, w szczególności, propagowanie przystąpienia do CWC państw niebędących stronami konwencji (Państw-Sygnatariuszy, jak również państw niebędących sygnatariuszami), oraz wspieranie wprowadzenia CWC w życie przez Państwa-Strony.

Opis: Pomoc UE dla OPCW będzie się koncentrować na następujących obszarach określonych przez Państwa-Strony CWC jako wymagające pilnego działania:

i) propagowanie ogólnoświatowego charakteru CWC;

ii) wsparcie wprowadzania CWC w życie przez Państwa-Strony;

iii) współpraca międzynarodowa w dziedzinie działalności chemicznej.

Projekty opisane poniżej korzystać będą wyłącznie ze wsparcia UE. Fundusze UE pokryją jedynie wydatki konkretnie związane z realizacją tych projektów. W związku z tym projekty te nie będą finansowane w ramach zwykłego budżetu OPCW na rok 2006. Natomiast zamówienia publiczne na towary, prace lub usługi udzielane będą przez OPCW.

2. **Opis projektu**

2.1. *Projekt 1: Propagowanie ogólnoświatowego charakteru CWC:*

Cel projektu: Zwiększona liczba członków Konwencji o zakazie broni chemicznej.

Wyniki projektu:

i) zwiększona liczba członków CWC w różnych regionach geograficznych (w Afryce, regionie Karaibów, basenie Morza Śródziemnego i na Bliskim Wschodzie);

ii) ściślejsza współpraca regionalna (obejmująca odpowiednie organizacje i sieci subregionalne w różnych obszarach, których dotyczy CWC).

Opis projektu: Działania regionalne, subregionalne i dwustronne związane z upowszechnianiem na skalę światową.

Udział państw niebędących stronami Konwencji w działaniach o charakterze regionalnym, subregionalnym i dwustronnym stwarza OPCW możliwości nawiązania/rozwijania kontaktów z przedstawicielami ze stolic oraz podkreślania zalet i korzyści wynikających z przystąpienia do CWC, jak również związanych z tym zobowiązań. Zapewniane są również pomoc i wsparcie techniczne w kwestiach szczegółowych dotyczących przygotowania do przystąpienia do CWC.

Przed rokiem 2005 wysokość dostępnych funduszy ograniczała działalność OPCW do prowadzenia niewielkiej ilości seminariów i warsztatów regionalnych, stworzonych głównie z zamysłem zwiększania politycznej świadomości korzyści wynikających z CWC dla państw niebędących jej stronami. W roku 2005 wsparcie finansowe ze strony UE pozwoliło na intensywniejszą i precyzyjniej ukierunkowaną pomoc państwom niebędącym stronami i przygotowującym się do przystąpienia do CWC, np. poprzez wizyty dwustronne, spotkania regionalne/subregionalne skoncentrowane na kwestiach krajowych przepisów implementacyjnych – w związku z ratyfikacją CWC.

W roku 2006 dalsza tak intensywna i precyzyjnie ukierunkowana pomoc pozwoli OPCW zwiększyć liczbę swoich członków, mając na względzie promowanie ogólnoświatowego charakteru CWC przed przypadającą na kwiecień 2007 r. dziesiątą rocznicą wejścia CWC w życie.

Następujące działania zostaną sfinansowane w ramach projektu w roku 2006:

i) warsztat na temat CWC oraz dwustronne szkolenie i wsparcie dla afrykańskich państw niebędących stronami (miejsce w jednym z państw afrykańskich do ustalenia, pierwszy i trzeci kwartał 2006 r., 2–3 dni, data do ustalenia). Uczestnicy mają być sponsorowani przez organy decyzyjne państw niebędących stronami oraz odpowiednie organizacje szczebla regionalnego lub subregionalnego, np. Unię Afrykańską. Zaproszeni zostaną przedstawiciele Angoli, Republiki Środkowoafrykańskiej, Komorów, Konga, Dżibuti, Egiptu, Gwinei Bissau, Liberii oraz Somalii. Bardzo pomocny byłby udział zaproszonego z UE mówcy, który przekazałby uczestnikom najważniejsze informacje na temat inicjatyw UE dotyczących Afryki w zakresie nierozprzestrzeniana i rozbrojenia związanego z bronią masowego rażenia.

   Całkowity szacunkowy koszt imprezy: 56 000 EUR;

ii) Warsztat na temat CWC dla państw basenu Morza Śródziemnego i Bliskiego Wschodu (miejsce do ustalenia, 2–3 dni, drugi kwartał roku 2006). Po doświadczeniu warsztatu na Cyprze w roku 2005, finansowanego z funduszy UE oraz gromadzącego po raz pierwszy wszystkie państwa z regionu niebędące stronami, zaproszeni zostaną przedstawiciele państw niebędących stronami (np. Egiptu, Iraku, Izraela, Libii, Syrii oraz innych państw niebędących stronami, ale będących członkami Ligi Państw Arabskich). Ponadto zaproszone zostaną organy decyzyjne i doradcze państw niebędących stronami, jak również główni przedstawiciele Państw-Stron i organizacji w regionie. Jeden lub dwóch zaproszonych z UE mówców może zostać poproszonych o przekazanie uczestnikom najważniejszych informacji na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniana i rozbrojenia związanego z BMR, aspektów bezpieczeństwa politycznego w ramach partnerstwa euro-śródziemnomorskiego i środków kontroli wywozu wprowadzonych przez UE.

   Całkowity szacunkowy koszt imprezy: 46 000 EUR;

iii) Precyzyjnie ukierunkowane szkolenie subregionalne i dwustronne oraz wsparcie dla państw regionu Karaibów niebędących stronami (miejsce do ustalenia, dwa dni, pierwszy i ostatni kwartał roku 2006). Zaproszeni zostaną, między innymi, przedstawiciele Bahamów, Barbadosu, Republiki Dominikańskiej, Haiti oraz organizacji regionalnych lub subregionalnych, takich jak Organizacja Państw Amerykańskich (OPA) czy Organizacja Państw Wschodniokaraibskich (OECS). Bardzo pomocny byłby udział zaproszonego z UE mówcy, który przekazałby uczestnikom najważniejsze informacje na temat inicjatyw UE w zakresie nierozprzestrzeniana i rozbrojenia związanego z BMR.

   Całkowity szacunkowy koszt imprezy: 24 000 EUR.

   Całkowity szacunkowy koszt projektu 1: 126 000 EUR.

2.2. *Projekt 2: Wprowadzenie CWC w życie na szczeblu krajowym*

Cel projektu: Ustanowienie organów krajowych i ich skuteczne funkcjonowanie, uchwalenie krajowych środków wykonawczych oraz przyjęcie wszelkich środków administracyjnych wymaganych zgodnie ze zobowiązaniami zawartymi w art. VII CWC.

Wyniki projektu:

i) dalsze działania na rzecz łatwiejszego ustanawiania organów krajowych i ich skutecznego funkcjonowania oraz przyjmowania odpowiednich środków wykonawczych we wszystkich regionach, polegające na pomocy prawnej i technicznej oraz wsparciu organów krajowych we wdrażaniu;

ii) pomoc organom krajowym w krajowym procesie wdrażania poprzez wsparcie na rzecz rozwoju ich potencjału;

iii) zapewnienie, za pośrednictwem poszerzonego programu wizyt, tymczasowej obecności OPCW w Afryce, tak aby na szczeblu krajowym ulepszyć wdrażanie na mocy art. VII CWC w afrykańskich Państwach-Stronach;

iv) dostarczenie odpowiednich informacji na temat transferów substancji chemicznych objętych CWC z terytoriów podlegających jurysdykcji organów krajowych, jak również szersze ich rozpowszechnienie wśród organów celnych w celu rozwiązania wszelkich rozbieżności w danych transferowych dostarczanych przez Państwa-Strony.

Opis projektu: projekt wspomoże bieżące wysiłki na rzecz poprawy funkcjonowania organów krajowych oraz na rzecz przyjęcia odpowiednich środków wykonawczych poprzez:

a) pomoc we wszystkich kwestiach związanych z CWC, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów prawnych i technicznych w odpowiedzi na potrzeby Państw-Stron wnioskujących o taką pomoc, tak aby poprzez wizyty dwustronne lub inne odpowiednie środki pomóc im w wypełnianiu zobowiązań wynikających z art. VII. Pomoc taką zapewnią eksperci lub fachowcy spośród personelu OPCW, w razie potrzeby wraz z ekspertami UE. Każda wizyta będzie trwać około 5 dni roboczych. Zazwyczaj w każdej wizycie będzie uczestniczyło 3 ekspertów. Czas trwania poszczególnych wizyt oraz liczba osób podróżujących w poszczególnych zespołach będą ustalane osobno w każdym przypadku, tak aby na zapotrzebowanie pomocy odpowiedzieć w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów.

Ponadto UE sfinansuje poszerzony program wizyt, aby zapewnić tymczasową obecność OPCW w Afryce i wspomóc tym samym afrykańskie Państwa-Strony w realizacji ich zobowiązań wynikających z art. VII. Obecność ta będzie trwała przez ściśle określony czas i jej jedynym celem będzie propagowanie wdrożenia na szczeblu krajowym w Afryce.

Całkowity szacunkowy koszt: 225 000 EUR;

b) dotacje dla organów krajowych na rzecz rozwoju ich potencjału do podejmowania koniecznych na szczeblu krajowym działań oraz tworzenia infrastruktury do wdrażania CWC: zainicjowany ma zostać projekt pilotażowy służący finansowaniu działań wdrożeniowych wśród wybranych organów krajowych. W fazie pilotażowej projekt dostarczy funduszy około dwunastu organom krajowym, przy czym nie przekroczą one 15 000 EUR dla każdego wybranego organu krajowego. Wielkość i charakter wsparcia, które ma zostać udzielone, zależeć będzie od określenia konkretnych zadań mających na celu zwiększenie zdolności organów krajowych do lepszego wdrażania CWC na szczeblu krajowym.

Przez cały rok 2005 dobrowolny wkład UE wspierał wysiłki OPCW mające na celu pomoc Państwom-Stronom w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z planu działania dotyczącego wypełniania zobowiązań wynikających z art. VII. Wizyty dwustronne niosące pomoc techniczną dostarczyły Państwom-Stronom zgłaszającym takie zapotrzebowanie konkretnej pomocy. Podczas tych wizyt dokonano ustalenia dalszych działań zmierzających do wypełniania zobowiązań wynikających z art. VII, w tym opracowania planu działań dla danego kraju. Te wizyty dwustronne niosące pomoc techniczną spotkały się z pozytywnym odzewem, tzn. Państwa-Strony podejmowały działania służące wypełnieniu swoich zobowiązań oraz określały konkretne dziedziny wymagające pomocy w przyszłości. Aby podtrzymać wytworzoną w tych Państwach Stronach dynamikę wdrażania, fundusze UE mogą w roku 2006 wesprzeć konkretne, określone przez te państwa dziedziny wymagające pomocy.

Konkretne dziedziny, co do których Państwa-Strony mogą w niedalekiej przyszłości zgłosić zapotrzebowanie na pomoc, obejmują fundusze na: przeprowadzenie krajowych programów podnoszenia świadomości wśród personelu właściwych agencji, departamentów i ministerstw w zakresie wdrażania różnych postanowień CWC, honoraria za konsultacje dla ekspertów prawnych opracowujących krajowe przepisy implementacyjne, publikację i rozpowszechnianie ustanowionych przepisów, tłumaczenie na język lokalny krajowych przepisów implementacyjnych i przepisów dotyczących zastosowania Konwencji, stworzenie biura dla odpowiedniego organu krajowego. Powyższe dotacje nie będą przeznaczone na jakiekolwiek dofinansowanie wynagrodzeń pracowniczych.

Aby zagwarantować, że krajowe zdolności wdrażania postanowień Konwencji faktycznie zwiększają się i w sposób namacalny przyczyniają się do osiągnięcia oczekiwanych postępów w Państwach-Stronach korzystających ze wsparcia, zostanie przeprowadzony projekt pilotażowy obejmujący konkretne dziedziny pomocy.

Organy krajowe przewidziane jako odbiorcy dotacji zostaną wybrane według starannie określonych kryteriów, w tym kryterium wykazania zdolności do poczynienia ilościowo wymiernego postępu we wdrażaniu CWC zgodnego z planem działań dla danego kraju, który to plan opracowany był podczas niosących pomoc wizyt dwustronnych. Do wyboru organów krajowych i proponowanych konsultantów zostanie stworzony mechanizm kwalifikacyjny, w który zaangażowani będą przedstawiciele Prezydencji UE, biura osobistego przedstawiciela Wysokiego Przedstawiciela ds. nierozprzestrzeniania BMR, służb Komisji oraz OPCW. Dotacje powinny przyczynić się do tego, aby w kolejnych latach organy krajowe stały się samodzielnymi podmiotami.

Aby otrzymać takie dotacje, organy krajowe korzystające z pomocy muszą dostarczyć OPCW informacji o ilościowo wymiernych celach do osiągnięcia oraz podać konkretne ramy czasowe ich realizacji z pomocą dotacji. W ramach umowy krajowy organ korzystający z pomocy będzie zobowiązany do składania OPCW regularnych sprawozdań ze swojej działalności. Wypłata dotacji będzie dokonywana w ratach, z których każda kolejna rata będzie uruchamiana po zweryfikowaniu osiągniętych postępów. OPCW przekaże UE szczegółowe informacje o postępach osiąganych przez korzystające z pomocy Państwa-Strony wraz ze sprawozdaniem finansowym na temat wykorzystania funduszy przez każde z tych państw.

Całkowity szacunkowy koszt: 180 000 EUR;

c) udział organów krajowych oraz organów celnych w jednym lub kilku spotkaniach technicznych organizowanych w Hadze lub różnych regionach i poświęconych postanowieniom CWC w zakresie transferu. Pozwoli to na szersze rozpowszechnienie informacji dotyczących tych postanowień. Spotkania te obejmować będą zależnie od potrzeb: wykonywanie ćwiczeń, omawianie scenariuszy oraz wymianę doświadczeń z ekspertami z UE i innych uczestniczących Państw.

Całkowity szacunkowy koszt: 180 000 EUR.

Całkowity szacunkowy koszt projektu 2: 585 000 EUR.

2.3. *Projekt 3: Współpraca międzynarodowa w dziedzinie działalności chemicznej*

Cel projektu:

Ułatwienie rozwoju zdolności Państw-Stron do wprowadzania w życie CWC w dziedzinie działalności chemicznej zgodnie z jej art. XI.

Niniejszy projekt zasadniczo koncentruje się na budowaniu potencjału poprzez udzielanie wsparcia na rzecz laboratoriów analitycznych i szkoleń z zakresu umiejętności analitycznych.

Wyniki projektu/działania:

i) dostarczenie mającego istotne znaczenie sprzętu w celu podniesienia jakości i zwiększenia dokładności analiz chemicznych w laboratoriach finansowanych ze środków publicznych Państw-Stron, których gospodarka zaliczana jest do rozwijających się lub znajduje się w fazie transformacji;

ii) umożliwienie takim laboratoriom w tych państwach docelowych podwyższenia poziomu swoich możliwości technicznych;

iii) wspomaganie wykwalifikowanych chemików-analityków z Państw-Stron w nabywaniu dodatkowego doświadczenia i praktycznej wiedzy, aby ułatwić analizę substancji chemicznych związanych z wprowadzaniem CWC w życie na szczeblu krajowym.

Opis projektu:

Wkład UE skoncentruje się na następujących dwóch aspektach:

a) p o m o c l a b o r a t o r y j n a

W ramach programu pomocy laboratoryjnej, OPCW od pewnego czasu zapewnia pomoc w podwyższaniu możliwości technicznych laboratoriów przeprowadzających analizy chemiczne i monitorowanie. Pomoc ta zasadniczo przybiera formę wsparcia finansowego na rzecz: przeprowadzenia oceny technicznej lub audytu danego laboratorium w celu podwyższenia poziomu jego możliwości; szkolenia pracowników technicznych w nowoczesnych laboratoriach/instytucjach w celu rozwijania ich umiejętności zawodowych; staży w akredytowanym laboratorium służących rozwijaniu umiejętności; przeprowadzania projektów badawczych na małą skalę służących opracowaniu metod, walidacji itd.

Jednakże wsparcie zapewniane przez OPCW nie pokrywa kosztów nabycia sprzętu komputerowego ani innych kosztów inwestycyjnych. Ponadto ponieważ fachowa pomoc, jaką dysponuje OPCW, jest ograniczona z uwagi na inne zobowiązania, konieczne jest uzyskiwanie takiej pomocy ze źródeł zewnętrznych. W ramach wspólnego działania Rady z dnia 22 listopada 2004 podjęty został projekt pomocy laboratoryjnej do realizacji w roku 2005, na podstawie którego osiem laboratoriów finansowanych ze środków publicznych w państwach o gospodarce zaliczanej do rozwijającej się lub znajdującej się w fazie transformacji, jest obecnie zaopatrywanych w istotny sprzęt analityczny – takich jak stołowe chromatografy gazowe (GC) lub stołowe chromatografy gazowe sprzężone ze spektrometrem masowym (GC-MS) – i konieczne wsparcie techniczne, tak aby zwiększyć ich techniczne możliwości w dziedzinie analizy substancji chemicznych objętych CWC. W odpowiedzi na notę rozesłaną przez Sekretariat Techniczny OPCW z prośbą o składanie wniosków o udzielenie wsparcia w ramach tego projektu nadesłano ogółem 100 zgłoszeń. 19 spośród nich otrzymało rekomendację jako warte rozpatrzenia przez UE. Jednak ponieważ tylko 8 laboratoriów miało otrzymać wsparcie w ramach projektu w roku 2005, 11 pozostałych po selekcji ofert nie mogło zostać rozpatrzonych w celu przyjęcia.

Wsparcie UE w celu pokrycia kosztów tych wymogów zostanie w dużej mierze wykorzystane na umożliwienie laboratoriom w państwach docelowych znaczącego podwyższenia ich kwalifikacji technicznych oraz zwiększenia dokładności analiz chemicznych. Nowy projekt, który ma zostać wprowadzony w 2006 r., obejmować będzie kolejnych 8 laboratoriów – lub taką ich liczbę, na jaką pozwolą dostępne fundusze – wybranych zgodnie z mechanizmem kwalifikacyjnym, o którym mowa w projekcie 2.2.b.

Niniejszy projekt będzie zatem przedłużeniem projektu wsparcia laboratoriów z roku 2005. Jego wdrożenie nastąpi dopiero po pozytywnej ocenie obecnego projektu dokonanej przez Państwa Członkowskie UE na podstawie pisemnego sprawozdania dostarczonego przez OPCW.

Mechanizm kwalifikacyjny:

Mechanizm kwalifikacyjny ustanowiony dla projektu 2.2.b będzie stosowany do wyboru beneficjentów, którzy otrzymają fundusze z tej dotacji. Uprzedniej zgody Państw Członkowskich UE wymagają projekty dotyczące wspomnianych ośmiu laboratoriów finansowanych ze środków publicznych, obejmujące także wsparcie w zakresie sprzętu komputerowego. Prawo udziału w procesie kwalifikacyjnym powinny mieć tylko laboratoria, do których odnosi się CWC; ponadto z należytą uwagą oceniony zostanie stan wdrożenia CWC oraz terminowe wpłaty ewentualnych państw-beneficjentów na rzecz ogólnego budżetu OPCW. Jakiekolwiek przekazywanie urządzeń lub sprzętu w ramach niniejszego projektu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Rady WE nr 1334/2000 z 22 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu produktów i technologii podwójnego zastosowania ([1]), jak również z wytycznymi w zakresie odpowiedniego systemu kontroli wywozu, w ramach których Sekretariat Techniczny OPCW może zostać wezwany do pełnienia roli nadzorczej. Państwa-Strony CWC, które będą korzystać ze wsparcia w ramach niniejszego projektu gwarantują wykorzystanie przekazanych dóbr zgodnie z postanowieniami CWC, podpisując w tym celu Protokół Ustaleń z Sekretariatem Technicznym OPCW.

Całkowity szacunkowy koszt: 700 000 EUR;

b) kurs rozwijający umiejętności analityczne

Wspólne działanie Rady z dnia 22 listopada 2004 r. zapewniło wsparcie na rzecz kursu rozwijającego umiejętności analityczne dla 20 uczestników, przeprowadzonego w jednym z Państw Członkowskich Unii Europejskiej w roku 2005. Kurs odbył się w dniach 24 czerwca – 8 lipca 2005 r. w Niderlandach. Pamiętając szerokie zainteresowanie, jakim cieszyło się uczestnictwo w kursie (otrzymano niemal 180 zgłoszeń) w państwach docelowych, tj. państwach o gospodarce zaliczanej do rozwijających się lub znajdującej się w fazie transformacji, proponuje się zorganizowanie dwóch turnusów tego samego kursu w roku 2006. Kursy będą przeprowadzone w Europie z pomocą jednej albo dwóch instytucji. Każdy kurs przewidziany będzie dla 20 uczestników. Uczestnicy powinni być w sposób oczywisty zaangażowani w działania objęte CWC, a zwłaszcza w faktyczną realizację CWC w swoim państwie. Celem kursów będzie: pomoc wykwalifikowanym chemikom-analitykom z Państw-Stron, które zaliczane są do krajów rozwijających się lub których gospodarka znajduje się w fazie transformacji, w nabywaniu dodatkowego doświadczenia i wiedzy praktycznej; ułatwienie analiz substancji chemicznych, których dotyczy krajowa implementacja CWC; zwiększenie krajowego potencjału w Państwach-Stronach poprzez oferowanie szkoleń z zakresu chemii analitycznej dla pracowników przemysłu, instytucji akademickich i laboratoriów rządowych; ułatwienie przyjęcia dobrych praktyk laboratoryjnych; oraz zwiększenie liczby wykwalifikowanej kadry, z której zasobów organy krajowe i Sekretariat mogą korzystać w przyszłości. Obejmie on zarówno szkolenie teoretyczne, jak i praktyczne z dziedzin dotyczących legalizacji systemu, eliminowania problemów, przygotowania próbek i analizy. Każdy z kursów trwać będzie 2 tygodnie w czerwculipcu lub jakimkolwiek innym dogodnym okresie roku 2006.

Całkowity szacunkowy koszt: 230 000 EUR.

Całkowity szacunkowy koszt projektu 3: 930 000 EUR.

3. **Czas trwania**

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 12 miesięcy.

4. **Beneficjenci**

Beneficjentami działań związanych z upowszechnianiem na skalę światową są państwa niebędące stroną CWC (zarówno Państwa-Sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami). Beneficjentami działań związanych z wdrażaniem CWC są Państwa-Strony CWC nienależące do UE. Wybór państw-beneficjentów zostanie określony przez OPCW we współpracy z Prezydencją Rady UE.

5. **Instytucja realizująca**

Wdrożenie trzech powyższych projektów zostanie powierzone OPCW. Wdrożenia tych trzech projektów dokonują pracownicy OPCW z pomocą Państw-Stron OPCW i ich instytucji, wybranych ekspertów lub wykonawców, jak wyżej. W przypadku wykonawców zamówienia na jakiekolwiek towary, prace lub usługi w kontekście niniejszego wspólnego działania udzielane są przez OPCW zgodnie z obowiązującymi zasadami i procedurami OPCW określonymi w porozumieniu Wspólnoty Europejskiej z organizacją międzynarodową dotyczącym udziału Wspólnoty.

6. **Uczestniczące strony trzecie**

Niniejsze projekty zostaną w 100 % sfinansowane w ramach niniejszego wspólnego działania. Ekspertów Państw-Stron OPCW można uznać za uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze standardowymi zasadami działania obowiązującymi ekspertów OPCW.

([1]) Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1504/2004 (Dz.U. L 281 z 31.8.2004, str. 1).

7. **Szacowane wymagane środki**

Wkład UE pokryje 100 % kosztów wdrożenia wspomnianych trzech projektów, zgodnie z ich opisem w niniejszym Załączniku. Szacowane koszty są następujące:

Projekt 1	126 000 EUR
Projekt 2	585 000 EUR
Projekt 3	930 000 EUR
KOSZT CAŁKOWITY (bez rezerwy):	1 641 000 EUR.

Ponadto uwzględniono rezerwę interwencyjną w wysokości około 3 % dopuszczalnych kosztów (56 000 EUR).

KOSZT CAŁKOWITY (z uwzględnieniem rezerwy): 1 697 000 EUR.

8. **Finansowa kwota referencyjna na pokrycie całkowitego kosztu projektu**

Całkowity koszt projektu wynosi 1 697 000 EUR.